

Instanța de insolabilitate. Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Cernat)

DECIZIE

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului
Ghenadie Jovmir,

în cadrul procesului de insolabilitate intentat față de SRL „Rouviz”,
împotriva încheierii din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

Prin hotărârea din 25 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și s-a dizolvat debitorul SRL „Rouviz”; iar în funcție de lichidator al debitorului a fost numit administratorul autorizat Radu Demcenco, titularul autorizației nr. 58 din 12.01.2015.

La 13 octombrie 2016, lichidatorul SRL „Rouviz”, în procedura falimentului simplificat - Radu Demcenco a depus în instanța de insolabilitate o cerere, prin care a solicitat stabilirea și încasarea cuantumului remunerației pentru perioada 25.03.2015 – 17.06.2015, 01.12.2015 - 30.12.2015 în sumă de 45600 lei cu încasarea sumei din contul fondatorului și a unicului asociat al debitorului - Anghel Rodica.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, întru exercitarea obligațiilor deținute în procesul de faliment simplificat al debitorului, lichidatorul a întreprins toate măsurile stabilite prin hotărârea din 25 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și prin Legea insolabilității.

Susține reclamantul că, au fost expediate notificări către Camera Înregistrării de Stat, Inspectoratul Fiscal de Stat, Centrul de Informații Juridice subordonat Ministerului Justiției, ÎS „Cadastru”, ÎS CRIS „Registru” pentru înscrierea consemnărilor cuvenite și sistarea oricăror alte înregistrări legate de statutul juridic al debitorului sau al bunurilor lui. De asemenea, au fost expediate notificări și către creditorii cunoscuți în privința necesității stabilirii cuantumului creanțelor față de debitor și înaintarea cererilor de validare a acestora la Curtea de Apel Chișinău. Totodată, indică lichidatorul că a publicat hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-57/2015 din 25.03.2015 în Monitorul Oficial nr. 115-123 din 15.05.2015, a colectat și a cercetat cererile creditorilor după care a întocmit tabelul definitiv al creanțelor.

Tabelul a fost depus la instanța de insolvență și anexat la materialele dosarului.

Menționează reclamantul că, la data de 17.06.2015 a participat la ședința de validare a creanțelor; la data de 03.12.2015 a convocat adunarea creditorilor, însă, în lipsă de cvorum, adunarea a fost declarată nulă. La data de 14.12.2015 s-a convocat repetat adunarea creditorilor, fiind întocmite listele de participare, buletinele de vot, procesele-verbale. Totodată, lichidatorul a elaborat și prezentat adunării creditorilor raportul cu privire la activitatea întreprinsă și starea debitorului. Deci, a fost adus la cunoștința creditorilor că în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar în cadrul adunării s-a depistat că fondatorul/unicul asociat al debitorului activează în altă societate comercială.

Precizează reclamantul că, conform hotărârii Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015, începând cu data de 01 mai 2015, cuantumul salariului minim garantat în sectorul real a fost stabilit în sumă de 1900 lei. Astfel, lichidatorul debitorului a înaintat cerere de stabilirea cuantumului remunerației bazată pe următorul calcul: perioada efectiv lucrată care este perioada din data intentării procedurii de insolvență - 25.03.2015 cu durata de până la ședința de validarea creanțelor - 17.06.2015 și perioada în care au fost îndeplinite activități privind petrecerea adunării creditorilor (decembrie 2015). Respectiv, durata perioadei efectiv lucrate este de 4 luni, iar cuantumul de remunerare a lichidatorului calculat conform legislației constituie suma de 45600 lei, rezultând din următoarea formulă $(1900 \times 6,00 \times 4)$ din care: 1900 - cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară; 6 - coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare; 4 - numărul lunilor de activitate efectiv lucrate și confirmate documentar.

Solicită lichidatorul de a emite o încheiere în vederea stabilirii cuantumului de remunerare în sumă de 45600 lei care să fie încasată din contul organului de conducere al SRL „Rouviz” - Anghel Rodica.

Prin încheierea din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea lichidatorului SRL „Rouviz” – Radu Demcenco și s-a încasat de la fostul administrator și asociat cu cota 100% din fondul statutar al SRL „Rouviz” – Anghel Rodica în beneficiul lichidatorului debitorului Radu Demcenco remunerația pentru perioada 25.03.2015 - 17.06.2015, 01.12.2015 - 30.12.2015 în sumă de 45600 lei.

La data de 25 noiembrie 2016 Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului Ghenadie Jovmir, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de respingere ca nefondată a cererii depuse de lichidatorul debitorului.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de insolvență la examinarea pricinii nu a dat o apreciere pertinentă a materialelor pricinii pentru justa soluționare a cauzei.

Sușține recurenta că, prin aceste inacțiuni ale instanței de insolvență a fost încălcată legea imperativă și anume art. 70 alin. (13), care prevede expres că în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu

citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărei obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins ca fiind tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin.(1) Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele pricinii se constată cu certitudine că prin încheierea din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a încasat de la fostul administrator și asociat al SRL „Rouviz” – Anghel Rodica în beneficiul lichidatorului debitorului Radu Demcenco remunerația în mărime de 45600 lei.

La data de 25 noiembrie 2016 Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului Ghenadie Jovmir, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție analizând situația de fapt în raport cu probele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 8 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, conform cărora, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs menționează că din actele pricinii și anume din procesul-verbal al ședinței de judecată din 09 noiembrie 2016 se constată cu certitudine că avocatul Jovmir Ghenadie, reprezentând interesele recurente, a fost prezent în ședința de judecată și-a expus poziția referitor la remunerația solicitată care urma a fi încasată de la fondatorul debitorului (f.d.9-10), respectiv a cunoscut despre încheierea contestată. Mai mult ca atât, a semnat și recipisa datată cu 09 noiembrie 2016, care confirmă recepționarea încheierii instanței de insolvență contestate.

Însă, necâtând la acest fapt, Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului Ghenadie Jovmir, a declarat recurs la data de 25 noiembrie 2016. (f.d. 17)

În aceste circumstanțe, având la bază prevederile art. 8 al Legii insolvenței, Colegiul notează că termenul de atac al încheierii contestate pentru recurent începe să curgă de la data pronunțării acesteia, adică de la data de 10 noiembrie 2016 și expiră la data de 24 noiembrie 2016.

În contextul dat, Colegiul relevă că recurenta la data de 25 noiembrie 2016 a declarat recurs cu încălcarea termenului legal de contestare, ori recurenta urma să întreprindă măsuri întru apărarea dreptului său de contestare a actului judecătoresc până la data de 24 noiembrie 2016, fapt ignorat de către aceasta.

Prin urmare, Colegiul reiterează că instanța de insolvență a asigurat dreptul părților și a asigurat prezența acestora în ședința de judecată, recurenta urmând să-și exercite drepturile procedurale cu bună-credință conform prevederilor legale și în termenul stabilit.

În speță, instanța de recurs reiterează că recursul împotriva încheierii menționate supra, a fost depus doar la data de 25 noiembrie 2016, adică cu încălcarea termenului legal de contestare.

Altfel, recurenta prin înaintarea recursului la data de 25 noiembrie 2016 și-a exercitat dreptul său cu nerespectarea termenului legal și în consecință atrage respingerea recursului ca fiind depus cu omiterea termenului de atac.

Instanța de recurs reiterează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Mai mult decât atât, instanța de recurs menționează că părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință față de drepturile procedurale conferite de legislator.

Totodată, de menționat că părțile interesate în cadrul unui proces, trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența Curții Europene.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat de către Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului Ghenadie Jovmir, la data de 25 noiembrie 2016, este unul tardiv, declarat în afara termenului legal, fără a se invoca motive întemeiate care ar justifica încălcarea acestui termen.

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recurenta a omis termenul de declarare a recursului, fără careva motive justificate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus recursul în afara termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de Racoveț Rodica, prin intermediul avocatului Ghenadie Jovmir, împotriva încheierii din 09 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală